

דעם רבינ'ס איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

די שבת איז פֿרשת מתן תורה. דער טראוויצער מגיד פֿלעגט פֿארן צום רבי'ן צוויי שבתים א יאר. אויף שבת פֿרשת יתרו און נאכאמאל אויף שבת פֿרשת ואתחנן, ער פֿלעגט זאגן: "איך וויל באקומען תורה ביים רבי'ן, ווייל די צוויי פֿרשיות ליינט מען אין דער תורה פון מתן-תורה. לאמיר זען א פֿסוק אין היינטיגן פֿרשה וועגן מתן-תורה. דער פֿסוק זאגט: "ויעמד העם מרחק" דער פֿאלק איז געשטאנען פונדערווייטנס, ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים. משה רבינו האט דערהערט אז דארטן וואו ס'איז פארנעפלט און פארטונקלט און פארואלקנט, דארטן איז דער אויבערשטער.

דער רבי אין תורה קט"ו רעדט ארום דערנעגן אז, 'א מענטש דארף וויסן אפילו ס'איז אים שווער, עס גייט אים עפעס שווער אין עבודת השם, צום ביישפיל צו קענען אויפשטיין אינדערפרי צום דאווענען, ס'איז אים שווער צו מוותר זיין פאר א חבר אדער א ברודער. פאר איינעם איז שווער זיך צו טרעפן מיט זיינע מדות, יעדער איינער אויף זיין מצב און

צושטאנד. זאל ער וויסן וואו ס'איז מיר שווער, דארטן איז מיין עבודת השם'.

ביי יתרו זעט מען טאקע, אז יתרו איז געווען א גרויסער גלח, ער האט געדינט אלע עבודה זרות שבעולם, אלע סארטן תאוות האט ער געמאכט, ער איז ממש געווען א גרויסער פארגרעבטער גוי. עד-כדי-כה אז פרעה האט אים גענומען פאר אן א עצה-געבער, אזוי שטייט, ער איז געווען א יועץ ביי פרעה אין פאלאץ.

ווען כלל ישראל זענען ארויס פון מצרים און עס האט זיך געשפאלטן דער ים, ס'איז געווען מלחמת עמלק, דאן איז יתרו געווארן א איד און האט געזאגט עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים. יעצט ווייס איך אז דער אויבערשטער איז דער אויבערשטער און איז העכער פון אלע אפגעטער.

זאגט דער זיהר הק' אז ווען א גוי קומט און ער איז מודה צום אויבערשטן אז ער איז דער גאט, דעמאלט ווערט דעם אויבערשטנס נאמען זייער זייער שטארק דערהויבן, סיי אויבן אין הימל און סיי דא אונטן.

זאגט דער רבי אין תורה י', אז נישט נאר ווען א גוי קומט, נאר אפילו א איד וואס ביז היינט איז ער געווען ווייט פונעם אויבערשטן, ער איז געגאנגען א גאנצן לעבן בגשמיות אין קטנות, און יעצט איז ער מכיר אז ניין, דאס איז נישט דער תכלית, דער תכלית איז נאר צו דינען גאט און זיין דבוק אינעם אויבערשטן. טון מצוות און

ר' ישראל קארדונער

אביסל אָנפֿילו מיין בענקעדיגע האַרץ?
די צייט איז אַריבער ר' ישראל קוקט
צום הימל און וואַרט אויף זיין ישועה, ער
האט אָפּגעמאַכט ביי זיך צו אַרומפּאַרן צו
אַלע גרויסע צדיקים וואס זענען געווען
אין זיין דור אָפּשער פון זיי וועט קומען
זיין ישועה. ווען ער איז אָנגעקומען
צו זיי האט מען אים געבעטן שרייבן
פֿריער אַ קוויטל, (דער שטייגער
איז אַז איידער מען גייט אַריין צו אַ
גרויסן צדיק שרייבט מען אַ קוויטל
מיטן נאָמען און מאַמעס נאָמען און
מען שרייבט אַפּאר ווערטער וועלכע
ישועה מען דאַרף, נאַר שפּעטער גייט
מען אַריין צום צדיק,) האט ר' ישראל
געשריבן אינעם קוויטל אַז ער וויל "יראַת
שמים" דאס בלויז איז זיין גאַנצער
חסרון!

אַלע צדיקים וואס ער איז צו זיי
אַריינגעקומען האָבן זיך מורא'דיג
געוואונדערט אויף אַזאַ קוויטל, ווייל אַלע
חסידים וועלכע פֿלעגן כּסדר אַריינקומען
צו זיי פֿלעגן בעטן אויף גשמיות'דיגע
חסרונות און פֿראַבלעמען וואס זיי האָבן
אין בני חיי ומזוני, און אויף די זאַכן בעטן
זיי עצות און ישועות, און דא איז דא אַ
איד וואס וויל גאַרנישט מער ווי יראַת
שמים! ער וויל זיין אַן ערליכער איד מיט
אַ לויטערע האַרץ! אַזוי ווייט איז ער
געווען אַנדערש פון די וועלט אַז אַ חלק
פון די צדיקים האָבן אים דערווייטערט,
זיי האָבן נישט געגלייבט זיינע ווערטער.
ס'איז געווען אַנדערע צדיקים וואס האָבן

צווישן די אידישע שטעטלעך און
דערפֿלעך אין קארדאן געגנט, פאר בערך
הונדערט און צוואנציג יאר צוריק, האט
זיך אַרומגעדרייט אַ ערליכע בענקעדיגע
נשמה מיטן נאָמען ר' ישראל היילפרין.
שוין פון קלייננויז און פֿלעגט ער זייער
בענקען צו דינען דעם אויבערשטן
באָמת, ער האט געפֿילט אַז עפֿעס אַ
וויכטיגע זאַך פֿעלט אים וואס ער האט
נישט געוואוסט ווי אַזוי עס צו אַנרופֿן, ער
האט געפֿראַווט עס צו אָנפֿילו מיט אַלע
מיטלען אָבער וויפֿיל ער האט געדאוונט
צום אויבערשטן און געלערנט תּוֹרָה
האט ער נאָך ווידער געפֿילט אַז עפֿעס
פֿעלט נאָך, ס'איז נישט דאס וואס ער
וויל ער האט זיך אַרומגעדרייט מיט אַ
אינעווייניגסטע פֿאַרווייטאָגטע פֿראַגע
באַגלייט מיט אַ טיפֿן קרעכטץ, ווי אַזוי
קען איך שטילו מיין גרויסן חסרון און

געשעפֿטן פאר זיין זון ר' ישראל, עס איז געווען פונקט פאסיג פאר אים, ער איז געווען געבענטשט מיט געוואלדיגע כשרונות, און איז אויף געווען זייער גלייך און ארנטליך, אזוי פלעגט ר' ישראל פירן לאנגע טעג זיין טאטעס געשעפֿטן מיט גרויס הצלחה.

געלט פארשטייט זיך האט אים נישט געפעלט, אויף כבוד און אלעס וואס א מענטש קען זיך ווינטשן, אבער ער זעלבסט האט זיך געדרייט מיט א ביטער הארץ, וואס וועט זיין דער תכלית? פון מאל צו מאל פלעגט ער נעמען דעם פערד און וואגן פון געשעפֿט מיט א משרת, צו די מאגאזינען פון די סחורות וואס איז געווען אינדרויסן פון שטאט, צוזאמען האבן זיי ארויפגעפאקט סחורה אויפן וואגן, נאכדעם האט ר' ישראל פארשיקט דעם משרת צוריק צום געשעפֿט און ער איז געבליבן אין די גרויסע מאגאזינען אליין צווישן אלע קאסטענעס און גרויסע פושקעס פון סחורות, דארט האט ר' ישראל געטראפן א שטילער ווינקל אינדרויסן פון ישוב וואו מענטשן קענען אים נישט הערן, דארט האט ער געוויינט און געשריגן צום אויבערשטן בקול גדול לאנגע שעות, רבונו של עולם, למה לי חיים כאלה? צו וואס דארף איך אזא לעבן? באשעפֿער, האב רחמנות אויף מיר, געב מיר יראת שמים... (המשך וועט קומען בעז"ה)

געגלויבט און אים זייער געשטארקט און אנגעווינטשן פון טיפן הארץ ער זאל זוכה זיין צו זיין א ירא שמים באמת, אבער נאך אלעם איז ר' ישראל געבליבן עלנד מיט זיין ווייטאג, עס האט גארנישט געשטילט זיין חסרון נאר זיין הארץ האט נאר מער און מער געבענקט מיט מוראדיגע כסופים צום באשעפֿער, און ער האט זיך נישט געוואוסט ווי אן עצה געבן מיט זיך אליין, געוואלד! האט זיין הארץ געשריגן, וואס וועט זיין מיט מיר? איך פיל נישט קיין טעם אין מיין עבודה ספעלט מיר יראת שמים.

ר' ישראל איז אויפגעצויגן געווארן ביי זייער א חשוב'ע און רייכע משפחה, זיין טאטע איז געווען א גרויסער עושר באוואוסט איבער די וועלט, זיי האבן געהאט א גרויסע געשעפֿט אין שטאט וואס דאס איז געווען די ביזנעס פון די משפחה און די קינדער האבן דארט געארבעט, אזוי ווי דער טאטע איז עלטער געווארן און האט שוין נישט געקענט פירן די ביזנעס האט ער איבערגעגעבן די גאנצע פירונג פון די

זאגט ר' נתן, אז ניין, דער אויבערשטער געבט די תורה יעדן טאג מיט א פרישקייט, יעדן טאג איז דא נייע אופנים ווי צו דינען השם יתברך מיט נייע וועגן, ווייל דער אויבערשטער געבט א נייע תורה.

דער אויבערשטער זאל העלפן מען זאל זיך קענען באנייען און זיך פרייען מיט 'מתן-תורה', דער עיקר כלי פון מתן-תורה איז שמחה, זיך פרייען יעדן טאג מיט 'אשרינו', 'אשר בחר בנו מכל העמים', מיר זענען אידישע קינדער. געלויבט איז דער בורא אז מיר האבן אמונה, אונז האבן א מורא'דיגע מתנה פונעם אויבערשטן, 'הבחר בעמו ישראל באהבה', דער אויבערשטער האט בוחר געווען אין אונז און מיר זענען צוריק בוחר אין אים.

בזכות דער הייליגער רבי, בזכות די הייליגע תורה, וועלן מיר זיך אלע אויפנועקן פון ניי, באקומען א נייע הארה, א נייע התחדשות, א נייעם געפיל אין תורה, און בקרוב ממש זאל שוין נתגלה ווערן דער 'אור-הגנוז' וואס ליגט באהאלטן אין די תורה, און עס זאל שוין זיין אור חדש על ציון תאיר ונצפה כלנו במהרה לאורו, אמן ואמן.

לערנען תורה, צו זיין בשמחה און האבן אמונה, און זיך באנייען מיטן רבי'נס עצות, דאס איז דער תכלית.

זאגט דער זוהר הק', און דער רבי זאגט עס אין לקוטי מוהר"ן תורה י', אז דער עיקר נחת רוח פונעם אויבערשטן, איז דווקא פון אזא איינעם וואס איז געווען גאר גאר ווייט פונעם אויבערשטן. אדרבה, אזא א מענטש וואס איז געווען אזוי ווייט פארנווארפן, און ער ווערט מקורב צום אויבערשטן, דאן ווערט דעם אויבערשטנס נאמען זייער זייער גרויס.

יעצט ווען מען האלט שוין אין די טעג פון פאר פורים איז טאקע די צייט זיך צו באנייען, מען דארף בעטן דעם אויבערשטן, "העלף מיר, עס קומען צו גיין הייליגע און גרויסע טעג, תשובה מאהבה,"

מען קען זיך באנייען, און בפרט די פרשה פון מתן-תורה, וואס אלע מפרשים זאגן, ר' נתן רעדט אויך דערנועגן אז פארוואס זאגן מיר ביים דאווענען יעדן טאג ביי ברכות, 'ברוך אתה ה' נתנת התורה', מען דארף זאגן לשעבר, 'נתן התורה', דער אויבערשטער האט שוין געגעבן די תורה.

הדפסת הגליון נתנדב
ע"ר ר' פנחס דוד וועבערמאן הי"ו
להגל הולדת בנו למזל טוב

איין אעשה'ס

זאל באשעפער באווייט
וואלדער

מתפלל געווען ס'זאל נישט זיין נאס און איך זאל
עס טרעפן טרוקן.

צום סוף האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער מאנטל
איז געהאנגען אין שול און דער גבאי האט דאס
נישט ארויסגעטראגן.

דעם שבת בין איך נאכאמאל געגאנגען זוכן און איך
האב דאס געטראפן אינגאנצן נאס האב איך דאס נישט
געקענט אהיימברענגען אין שטוב.

האב איך געבעטן ביים אויבערשטן אז קיין אינגל זאל
דאס נישט אוועקנעמען און ב"ה איך קום מוצאי שבת
און איך זע אז עס ליגט שייין אויפן הענגער, מיט פרייד
האב איך דאס אהיימגענומען.

יישר פאר דעם רבי'נס ליכט ס'איז מיר גאר שטארק
מחזק.

יעקב דוד

דא רעדט יצחק: "איך האב דערצייילט א מעשה דא אין
רבי'נס ליכט און איך האב געדאוונט צום אויבערשטן
מען זאל דאס דרוקן אין דער ביכל פון רבי'נס ליכט און
ב"ה מען האט דאס געדרוקט אין די ביכעלע.

יישר נח פאר דעם רבי'נס ליכט

איך וויל פארציילן א מעשה אין בין געווען אין חדר
און איך האב געהאט אין א זעקל גאר א פיצי זאך
וואס ס'קען זיך זייער שנעל פארלירן און איך האב
דאס בטעות אראפ געווארפן פון פענסטער, איך האב
געוואוסט ביי מיר אז דאס איז דאס! אבער איך האב
אנגעהויבן בעטן דעם אויבערשטן איך זאל זיך נישט
פארלירן און גלייבן אז אלעס ליגט אין באשעפער'ס
הענט, איך בין אראפגעגאנגען אונטן און איך האב עס
גלייך געטראפן.

נב. עס מאכט מיר גאר געשמאק צו הערן די מעשיות
פון דעם רבי'נס ליכט

יישר נח, מנדי

איינמאל האט זיך מיר פארלוירן מיין מאנטל און
איך האב געזוכט אין אלע ערטער וואס איך האב
גאר געקענט זיך פארשטעלן אז איך האב עס דארט
פארגעסן, איך האב געדאוונט צום אויבערשטן אז איך
זאל עס טרעפן גאנץ און נישט צוריסן. אויך האב איך

מיר ווילן נאכאמאל דערמאנען

די גורל פון "גאר מיין זאך איז תפלה" איז נתנדב געווארן דורך א חשוב'ן נדבן, פאר די קינדער
וועלכע זענען געווען אין שול שבת אינדערפרי פאר הודו, אין א ברסלבע שול.

צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג אריין נאך שבת אין טעל-ליין

02-5-3333-72 אויף קנעפל זיבן זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן נומער מיט די ווערטער

"גאר מיין זאך איז תפלה".

דער געווינער פון פרשת בשלח

הילד החשוב יואל נחום אייזנצווייג, קאנאדע

מען קען אפנעמען די מתנה ביים ר' אברהם שלמה פאדווא

דָּרָךְ אֶרֶץ ...

לְבוֹא: דְּעַר רַבִּי הָאֵס גְּעוֹאָגָט מִיט דְּעַם לְשׁוֹן:
"יַעֲדַע פִּירוּגָג וְוַאס אִיךְ הֵיִס טוּהֶן אִיז מְסוּגָל
צוּ הַעֲלָפֶן פֿאַרן מְעַנְטֶשׁ און אַ תִּיקוֹן פֿאַר זײַן
נֶשְׁמָה, עַס גײט אַיִם הַעֲלָפֶן אִיךְ אִיךְ וְוַאס
אִיז שׁוִין פֿאַרְגַּאנְגֶען און אִיךְ אִיךְ וְוַאס עַס
גײט נֶאָךְ זײַן, עַס וועט אַיִם הַעֲלָפֶן אִיךְ נֶאָךְ
זײַן פֿטִירָה פֿון די וועלט, און אִיךְ מְשִׁיחִ'ס
צײטן, און בײַ תַּחֲתֵת הַמֶּתִים, און לְעֵתִיד
לְבוֹא..." אַזְעֲלֶכֶע גְּעוּוֹאֲדִיגֶע לְשׁוֹנוֹת, וְוַאס
גִּיבֶט אונז אַ קִלְיִן בְּלִיק אִיךְ די גְּרוֹיֶסקײט און
כַּח פֿון רַבִּי'ן אֶשְׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלִקִינוּ, וועגן
דְּעַם אִיז זײַער וויכְטִיג צו רִיכְטִיג פֿאַרשְׁטײַן
וְוַאס בְּאֲדִיט "דָּרָךְ אֶרֶץ" וְוַאס דְּעַר רַבִּי
קוּמֶט אונז אִויסלְעֶרנֶען מִיר זַאלן זײַךְ צו דְּעַם
צוגְעוּוֹאֲינֶען נֶאָךְ אַלס קִינֶד.

עַס אִיז באַוואַקֶט אַז אִיךְ בײַ די אומוֹת
הַעוֹלָם אִיז דָּא הַנְּהַגוֹת פֿון דָּרָךְ אֶרֶץ, יַעֲדַע
פֿאַלֶק הָאֵס זײַךְ אִירַע סָאָרְט פִּירוּגָגֶען וְוַאס
דָּאס אִיז מְעַנְטֶשְׁלִיךְ בײַ זײ, אַזױ ווי עַסן
מִיט אַ לְעַפֵּל און גַּאָפֵל, אִויפֿשְׁטײַן פֿאַר
אַ חֲשׁוּבִין מְעַנְטֶשׁ א.ד.ג. די דײַטשן ימ"ש
לְמַשָּׁל זְעַנֶען גְּעוּוֹעֶן באַוואַקֶט מִיט זײַערַע
שײַנֶע נִימוֹסִים, מְעַנְטֶשְׁן פֿלֶעגֶן אַרוֹיֶסגײַן פֿון
הַתְּפַעֲלוֹת ווי שײַן זײ פִּירן זײַךְ אִיךְ, יַעֲדַע
זאַךְ בְּעֵטן זײ שײַן און באַדאַקֶען שְׁפַעֲטֶער
מִמֶּשׁ צום באַוואַנדֶערן, אָבֶער צום סוֹף הָאָבֶן
אַלע גְּעזַעֶהן זײַער מִסַּע פֿאַלשְׁקײט, ווען
זײ הָאָבֶן מִיט אַ זִסֶּן שְׁמִיכֵל און אַ בִּיטֶע

דָּרָךְ אֶרֶץ אִיז פֿשֶׁט - מְעַנְטֶשְׁלִיכְקײט,
אַזױ ווי דְּעַר סֶדֶר פֿון די וועלט אִיז אַז מְעַן פִּירֶט
זײַךְ. די גאַנְצע פִּירוּגָג פֿון אַ מְעַנְטֶשׁ ווענְדֶט זײַךְ
אִיךְ די מִידָה פֿון דָּרָךְ אֶרֶץ, עַס נְעַמֵט אַרום דְּעַם
מְעַנְטֶשׁ אַ גאַנְצֶן טַאָג בְּמֶשֶׁךְ זײַן גאַנְצֶן לְעַבֵן,
מְעַן דָּאָרף רַעֲדֶן מִיט דָּרָךְ אֶרֶץ, עַסן מִיט דָּרָךְ
אֶרֶץ, זײַךְ, גײַן און שְׁטײַן בְּדָרָךְ אֶרֶץ א.א.וו.
כְּאֵטֶשׁ אַלע מְעַנְטֶשְׁן אִיךְ די וועלט עַסן און
רַעֲדֶן, דָּאָךְ אִיז דָּא אַ גְּרוֹיֶסער אונְטֶערשײַד
צווישן אַינְער וְוַאס עַסֶט מִיט דָּרָךְ אֶרֶץ אַזױ
ווי די תּוֹרָה הֵיִסֶט אונְז, צו אַינְער וְוַאס עַסֶט
שְׁנַעֵל און כַּאֲפֵט הֵיִסֶע לְאַקְשָׁן... זְעַען מִיר
פֿון דְּעַם אַז דָּרָךְ אֶרֶץ אִיז נִישֶׁט נֶאָךְ אַ גוֹטֶע
מִידָה אִויסצוּאַרְבַּעֶטן נֶאָר דָּרָךְ אֶרֶץ אִיז דְּעַר
גאַנְצֶער מְעַנְטֶשׁ!

בײַם רַבִּי'ן אִיז "דָּרָךְ אֶרֶץ" גְּעוּוֹעֶן אַ גְּרוֹיֶסער
יִסוּד, דְּעַר רַבִּי הָאֵס גְּעוֹאָגָט: "צִרִיךְ לְלַמֵּד
אַתְּ הַתִּינּוֹק דָּרָךְ-אֶרֶץ מְנַעוּרִיו" (סְפָר הַמִּידוֹת
בְּנִים) מְעַן דָּאָרף אִויסלְעֶרנֶען דָּרָךְ אֶרֶץ פֿאַר אַ
קִינֶד נֶאָךְ פֿון קִלְיִנוּיִז אָן, די זאַךְ דָּאָרף מְעַן
רִיכְטִיג אָפֿלְעֶרנֶען ווייל בײַם רַבִּי'ן אִיז נִישֶׁט
גְּעוּוֹעֶן סְתָם שײַנֶע הַנְּהַגוֹת און מְנַהֲגִים, נֶאָר
יַעֲדַע זַאךְ אִיז גְּעוּוֹעֶן אַ עֶקְסֶטֶרֶע הֵילִיגֶע וועג
און אַ וויכְטִיגֶע עֶצָה אִיךְ עֲבוּדַת ה', אַזױ ווי
עַס שְׁטײט אִיךְ שִׁיחּוֹת הָרֶן קפ"ה: וְאָמַר בְּפִרוּשׁ
בְּזֶה הַלְשׁוֹן: כָּל הַנְּהַגָּה וְהַנְּהַגָּה שְׁאִנִּי מְצוּהָ
לְעִשׂוֹת הוּא סְגָלָה, וְתִקּוֹן וּמוֹעִיל עַל מַה שְׁעָבַר,
וְעַל הַעֲתִיד, וְלֵאחֹר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל הָאָדָם,
וְלִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְלַתַּחֲתֵת הַמֶּתִים, וְלַעֲתִיד

דער רבי לערנט אונז גוטע מדות...

אז אפילו די מצות און הנהגות פון די תורה וואס זעהט אויס גלייך און פארשטענדליך וואס דאס ווערט אנגערויפן "דרך" טו איך נישט ווייל מיין שכל פארשטייט אזוי, אדער ווייל אזוי איז איינגעפירט זיך צו פירן, נאר איך מאך עס נאר וועגן דו ה' יתברך האסט אזוי באפוילן אין די תורה, איך פיר זיך מיט דרך ארץ ווייל "מצוותיה ארויף" איך וויל לויפן מקיים זיין דיין באפעל, נאכמער זאגט דער רבי ז"ל אז "דרך מצותה ארויף" - איז ראשי תבות "אדם" א מענטש! ווייל נאר די דרך ארץ פון די תורה, דאס איז א אמת'ע מענטשליכקייט, אזא דרך ארץ האט א אמת'ע השפעה אויפן נפש פון דער מענטש, עס איידלט אויס, ס'איז נישט סתם א דרויסנדיגע פעלה וואס איז נאר שיין,

נאך ווען מיר האבן פארשטאנען ריכטיג וואס דרך ארץ מיינט, קענען מיר זיך מחזק זיין אין דעם יעדער איינער אין זיין דרגא, ווייל "דרך-ארץ צריך חזוק" (ספר המידות ממן א) אין דרך ארץ דארף מען זיך שטארקן, ווי אזוי? פשוט עפענען א שלחן ערוך און לערנען הלכות "דרך ארץ" מיט תמימות, וואס זאגט די הייליגע תורה? ווי אזוי דארף מען זיך פירן? אין די וועלט איז צוגעוואוינט צו זאגן פאר א צווייטן שטיי ווי א מענטש... עס ווי א מענטש וכו'... לערנט אונז דער רבי אויס זיך צו פּרעגן פאר זיך אליין פארן וואס! פארן וואס זאל איך עסן ווי א מענטש? ווייל

שיין... דאנקע שיין... געשיקט מיליאנען אידן צום טויט רחמנא לצלן... ווי אזוי קען דאס זיין? זיי זענען דאך געווען אזוי דרך ארצ'דיג? זייערע נימוסים האט זיי נישט אויסגעאיידלט? לערנט אונז דער רבי ז"ל אויס מיט די ערשטע ווערטער פון דעם "שיר נעים" די ליד וואס דער רבי האט געשריבן אין אנהויב לקוטי מוה"רן: "נימוסי הרתות כלם לא ישוו לדתנו חכמיהם בדו מלבם נימוסים בשכלם האנושי"... די אלע שיינע וועגן וואס איז איינגעפירט אין די וועלט קומט נישט צו צו אונזער גלויבן, זייערע חכמים האבן זיך אויסגעטראכט פירונגען מיט זייער מענטשליכער פארשטאנד... די דרך ארץ ווי די וועלט פירט זיך, דאס האט נישט קיין שום שייכות מיט אונז אידישע קינדער! דאס איז פאסיג פאר די אומות העולם, מיר אידן פירן זיך דרך ארצ'דיג און מענטשליך נאר מגזרת הבורא יתברך שמו, ווייל אזוי האט די תורה געהייסן, מיר האבן א הייליגע געטליכע און ליכטיגע וועג, וואס משה רבינו עליו השלום האט אראפגעברענגט לויטער פון הימל, דאס איז אונזערע נימוסים, די תורה לערנט אונז אויס וואס איז אמת'ע מענטשליכקייט!

אין שיחות הר"ן קטז ברענגט דער רבי אראפ א פסוק פון תהלים "דרך מצותה ארויף" (קאפיטל קי"ט) דוד המלך זאגט צום באשעפער

די צוועלעווטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

דער בעל תפלה 6

מוטער. אָט דער מענטש האט דערלאנגט דעם תכלית (דײַנו דער וואס האט פֿאַטער און מוטער גיקוילעט) און ער איז זײ וואויל גיפֿעלין.

און זיי האבן אים אויף גינמען פאר אַ מלך. און זיי האבן זיך גיזוכט אַמדינה וואס זי זאל גורם זיין (דײַנו זי זאל דערצו קערן) צו רציחה. האבן זיי זיך אויסגיקליבן איין אַרט צווישן בערג. וואס דארטן האלטן זיך רוצחים. און זיי זענען אהין גיגאנגען. און זיי האבן זיך דארט באַזעצט מיט זייער מלך.

א טייל האבן גיזאגט. אז סע קער צו זיין אַ מלך. דער וואס ער האט אַסאך עסין און ער עסט ניט דאס עסין פון אַנדערע מענטשן נאר איידלע זאכן. און אזוי אַ מענש קער צו זיין אַ מלך נאר זיי האבן תיכף ניט גיקאנט גיפינען אזוי אַ מענטשן. וואס ער זאל ניט עסין דאס עסין פון אַנדערע מענטשן.

האבן זיי זיך דערנוויל אויסגיקליבן איין עושר וואס ער האט אַסאך עסין (און זיין עסין איז אביסל איידלער) ביז זיי וועלן גיפינען אזוי אַ מענטשן ווי זיי ווילן. וואס ער זאל ניט עסין וכו' כּנ"ל.

און דערנוויל האבן זיי גימאכט דעם עושר פאר אַ מלך. ביז זיי וועלן גיפינען אזוי אַ מענש ווי זיי ווילן כּנ"ל דעמולט וועט דער עושר אַראפ פון דער מלוכה. און מע וועט יענעם אויף געמען פאר אַ מלך.

א טייל האבן גיזאגט. אז ניט דער כבוד איז דער עיקר תכלית. און זיי האבן גיקלערט. אז דער עיקר תכלית איז רציחה. ווארין מיר זעהן אז אַלע זאכן וואס סע איז פאַרהאנדן אויף דער וועלט. מוזין אַלע פאַרלענט ווערן.

און וואס סע איז פאַרהאנדן אין דער וועלט. גראז און אַלע פרוכטן און מענטשן און אַלץ וואס אין דער וועלט. מוז אַלץ צום סוף גישט ווערן.

נמצא איז זיך דער תכלית פון אַלע זאכן אז סע זאל נכלה ווערן. (דײַנו פאַרלענט ווערן) איבער דעם אַ רוצח. וואס ער הרגט און פאַרלענט מענטשן. ברענגט ער זיך די וועלט צום תכלית איבער דעם האבן זיי זיך אַפֿגיקלערט. אז דער תכלית איז רציחה.

האבן זיי גיזוכט אַ מענטשן וואס ער זאל זיין אַ רוצח און אַ פעסן און אַ גרויסער בעל קנאה. ווארין אזוי אַ מענטש איז באם תכלית (וועדליג זייער פאַרפירטע דיעה) און דער קער צו זיין אַ מלך.

זענען זיי גיגאנגען זוכן אזוי אַ מענטשן. האבן זיי גיהערט אַ גישרײ. האבן זיי גיפֿרעגט. וואס איז דאס אזוי אַ גישרײ. האט מען זיי גיענפֿערט. דאס גישרײ איז. וואס איינער האט זיין פֿאַטער און מוטער גיקוילט.

האבן זיי זיך אַנגירופֿן. ווי גיפינט זיך נאך אזוי אַ רוצח וואס ער זאל אזוי אַ שטאַרק האַרץ האבן און זאל זיין אזוי אַ פעסן. אז ער זאל הרגענען פֿאַטער און

זיך אַליין גירעט. האָבן זיי אים גפּרעגט. צו ער קען
לשונות.

האט ער גוואוסט פֿמה לשונות און אזוי אַ מענש
דער האט זיך שוין פֿוּדאָי דערלאַנגט דעם תּכּלית. (נאָה
זייער נאָרשע פּאַרפּרסע דעך נאָה) וואַרין ער איז זיך אַ בעל
לשון און ער ווייסט פֿמה לשונות. און ער רעט זייער
אַסאַך. וואַרין ער רעט זיך אפּילו צו זיך אַליין. איבער
דעם. איז ער זיי וואויל גיפּעלין. און זיי האָבן אים אויף
גינומען פאַר אַ מלך.

און זיי האָבן זיך אויסגיקליבן אַ מדינה וואס זי
זאל דערצו קערין. און זיי זענען גיגאַנגען און האָבן זיך
דאַרט באַזעצט מיט זייער מלך. און ער האט זיי פֿוּדאָי
גיפּירט בדרך הישר.

אַ טייל האָבן גיזאַגט. אז דער עיקר תּכּלית איז
שמחה. וואַרין אז אַ קינד וועט גיבּוירן. איז מען
פּרייליך אז סע איז אַ חתונה איז מען פּרייליך. אז מען
נעמט אַפּ אַ מדינה. איז מען פּרייליך.

נמצא איז זיך דער עיקר תּכּלית פון אלימען נאָר
שמחה. איבער דעם האָבן זיי גיזוכט אַ מענשן וואס
ער זאל תּמיד פּרייליך זיין. וואַרין דער איז זיך פּאָס
תּכּלית. און דער קער צו זיין מלך אויף זיי.

זענען זיי גיגאַנגען זוכין האָבן זיי גיזעהן סע
גיגאַנגען אַ גוי אין איין מיאָס העמד און האט
גיטראָגן אַ פּלעשיל פּראַנטוויין. און סע זענען אים
נאָך גיגאַנגען פֿמה גוים. און דער גוי איז זייער פּרייליך
גיזעהן. וואַרין ער איז זייער שיפור גיזעהן.

און זיי האָבן זיך אויסגיקליבן אַ מדינה וואס זי
זאל קערין דערצו. און זיי זענען גיגאַנגען און האָבן זיך
דאַרט באַזעצט.

אַ טייל האָבן גיזאַגט אז אַ יפת תואר קער צו זיין
אַ מלך. וואַרין דער עיקר תּכּלית איז זיך. אז די וועלט
זאל זיין באַזעצט מיט מענטשן. וואַרין פון דעסט וועגין
איז זיך די וועלט פּאשאפּין גיזאָרין.

און ווייל אַ יפת תואר פּרענגט צו דער תּאָוה. וואס
דורך דעם ווערט גרעסער דער יישוב פון דער וועלט.
(וואַרין סע ווערן מער מענשן) נמצא פּרענגט זיך צום תּכּלית.
איבער דעם קער אַ יפת תואר צו זיין אַ מלך.

האָבן זיי זיך אויסגיקליבן אַ יפת תואר און זי איז
איבער זיי גיזאָרין מלך. און זיי האָבן זיך גיזוכט אַ
מדינה וואס סע זאל דערצו קערין.

און זיי זענען גיגאַנגען און האָבן זיך דאַרט
באַזעצט. אַ טייל האָבן גיזאַגט אז דער עיקר תּכּלית
איז דער דיבור. וואַרין דער חילוק פון אַ מענש ביז אַ
בהמה. איז זיך נאָר דער דיבור. און אז דאָס איז דער
עיקר וואס אַ מענטש איז גרעסער פון אַ בהמה. איבער
דעם איז דאָס דער עיקר תּכּלית (דחינו דער דיבור)

האָבן זיי זיך גיזוכט אַ דברן (דחינו אַ ריידר) וואס
ער זאל זיין אַ בעל לשון. וואס ער זאל קענען פֿמה
לשונות. און ער זאל אַסאַך ריידן תּמיד. וואַרין אזוי אַ
מענטש. ער איז פּאָס תּכּלית.

זענען זיי גיגאַנגען. און האָבן גיפּונען אַ
משוגענים פּראַנצויז וואס ער איז גיגאַנגען און האט צו

גרייסין די אַברים. און זיי האָבן גיזוכט אַ בעל אַברים.
דײַנו אַזוינער וואָס ער האָט גרויסע אַברים. און ער
פילעוויט זיך צו גרייסין זיינע אַברים. (דײַנו די גלידער פון
דעם גוף).

וואַרין ווייל ער האָט גרויסע אַברים האָט ער זיך
מער חלק אין דער וועלט. וואַרין ער פאַרנעמט מער
אַרט אין דער וועלט. און דער מענש איז נעהנטער צום
תּכּלית. וואַרין דער תּכּלית איז זיך. אַז מע זאל גרייסין
די אַברים. איבער דעם. אַזוי אַ מענש קער צו זיין אַ
מלך.

זענען זיי גיגאַנגען. און האָבן גיפונען אַ לאַנגין
וויינגער. איז ער זיי גיפּעלין וואַרין ער איז זיך אַ בעל
אַברים. און ער איז באַם תּכּלית האָבן זיי אים אויף
גינומען פאַר אַ מלך. און זיי האָבן זיך גיזוכט אַ מדינה
וואָס זי זאל קערין דערצו. און זיי זענען גיגאַנגען און
האַבן זיך דאַרט באַזעצט.

און סע גיווען איין אַנדערע כּתה. וואָס זיי האָבן
גיזאַגט. אַז די אַלע זאַכן זענען אַלע גאַר קיין תּכּלית
ניט. נאַר דער רעכטער תּכּלית איז. אַז מע זאל נאַר
עוסק זיין אין תּפּלה צו השּׁם יתּברך און מען זאל זיין

איין ענין און אַ שפּל ברך. (פּלומר מע זאל פון זיך נאַר ניט האַלטין)
וכו'. און זיי האָבן זיך גיזוכט אַ בעל תּפּלה און זיי
האַבן אים גימאַכט פאַר אַ מלך איבער זיי (דאָס פאַרשטייט
מען שוין אַלץ אויף אַלע פּתּות הַכּל האָבן זיך אַלע טוּעה גיווען און זענען
אַלע פאַרפירט גיוואָרן אין גרויסע נאַרישקייט. איסליכע פּיטה אין איר
נאַרישקייט דאַך זייערע נאַרישע סברות און נאַרישע גיבראַנגען. נאַר די
אונטערשטע פּיטה די האָבן צו גיטראַפּין דעם רעכטן אַמת. אַז וואויל איז
זי). דאָס האָט אַלץ דערצייילט איינער פון די גיבורים
פאַר דעם בעל תּפּלה.

האַבן זיי גיזעהן אַז דער גוי איז זייער פּרייליך און
ער האָט קיין שום דאַגה ניט. איז ער זיי זייער וואויל
גיפּעלין דער גוי. וואַרין ער איז באַם תּכּלית. וואַרין
דער תּכּלית איז זיך נאַר שמוחה.

האַבן זיי דעם גוי אויף גינומען פאַר אַ מלך איבער
זיי. און ער האָט זיי פּוּדאָי גיפירט בדרך הישר. און זיי
האַבן זיך אויס גיקליבן אַ מדינה וואָס זי זאל דערצו
קערין. דײַנו דאַרט ווי וויין גערטנער זענען אַז מען
זאל מאַכין וויין און פון די קעריןדליך פון די וויין
טרויבין. זאל מען מאַכין פּראַנטוויין. און סע זאל גאַר
ניט גיין לאַבוד קיין שום זאַך פון די וויין טרויבין.

וואַרין דאָס איז זיך ביי זיי דער עיקר תּכּלית
גיווען אַז מען זאל טרינגען און מען זאל שיפּרין און מען
זאל תּמיד פּרייליך זיין. חאַטשע מען ווייסט גאַר ניט
מיט וואָס. וואַרין זיי האָבן גאַר ניט מיט עפּעס
פּרייליך צו זיין. איז אַבער פאַרט ביי זיי דאָס דער עיקר
תּכּלית גיווען אַז מען זאל תּמיד פּרייליך זיין.

און זיי האָבן זיך אויסגיקליבן אַ מדינה וואָס סע
קער דערצו פּנ"ל. און זיי זענען גיגאַנגען און האָבן זיך
דאַרט באַזעצט.

אַ טייל האָבן גיזאַגט אַז דער עיקר איז חכמה.
האַבן זיי זיך גיזוכט אַ גרויסן חכם. און זיי האָבן אים
גימאַכט פאַר אַ מלך איבער זיי. און זיי האָבן זיך
גיזוכט אַ מדינה וואָס זי קער צו חכמה. און זיי זענען
גיגאַנגען און האָבן זיך דאַרט באַזעצט.

אַ טייל האָבן גיזאַגט. אַז דער עיקר תּכּלית איז
אַז מען זאל זיך פילעוויין אין עסין און טרינגען. מען זאל

דער רבי לערנט אונז גוטע מדות...

המשך פון זייט 7

אַרץ ווען עס זיצט אַ חשוב'ער מענטש ביים טיש, אזוי זאל אַ מענטש עסן אויף ווען ער איז אַליין, דער רבי ז"ל גיבט אונז אַ נייע שכל, ער ווייזט אונז אז דורך אַרץ איז נישט נאך עפעס וואס אײַך דאַרף טוהן, נאַר סאיז אַ חלק פון מיין אידישקייט, די תורה און די הייליגע צדיקים געבן אונז אַ נייע ריינע ליכטיגע בליק וואס מיינט אַ מענטש! אזוי ווי חז"ל זאָגן: "ישׂרָאֵל קרויים אָדָם וְאִין העכו"ם קרויים אָדָם" (בְּמֹת סָא) די אידן ווערן אָנגערופֿן מענטשן און נישט די אומות העולם, ווייל נאַר אַ איד וואס פֿירט זיך אזוי ווי די תורה לערנט אַויס קען זיך פֿירן בְּאַמַת מענטשליך און נאַר ער ווערט אָנגערופֿן "מענטש".

אזוי איז שייך? ווייל ס'פאקט נישט? ניין! דאס איז די וועג פון די אומות העולם, מיר אידן עסן בדרך ארץ ווייל אזוי שטייט אין קצור שלחן ערוך הלכות סעודה...

די זעלבע אויף עפענען דעם רבינו'ס ספרים זעהן ווי אזוי דער רבי לערנט אונז אויס זיך צו פירן, די בגדים זאל זיין גאנץ און ריין, מען זאל זיך נישט צוכאפן צום עסן, נאר עסן געמיטלעך מיט א ישוב הדעת, אסאך מאל געוואוינט מען זיך צו בטעות זיך צו פירן מיט דרך ארץ נאר אנטקעגן מענטשן, לערנט אונז דער רבי ז"ל: "כדרך שאוכלין בדרך ארץ כשיושב אדם חשוב על השלחן, כך יאכל תמיד אפלו כשאוכל לבדו" (חיי מוה"ר"ן תקטו) אזוי ווי די וועג איז צו עסן מיט דרך

וזכנו לקדושת מרה"י ואסתר...

מען הייבט אן בעז"ה אין די טעג הלכות פון פורים.

- < חכה
- < סמיכות
- < נחמיות
- < זולות
- און נאך

א גוטע געלעגנהייט זיך מיטצוכאפן אין מתמידים והודעתם לבניך

אמעריקע

646-585-2977

518-329-9216

ענגלאנד 020-376-97807

ארץ ישראל 0733-517202